

Wat jij kiest, bepaalt de toekomst van een ander!

Het Leger des Heils werkt dagelijks met mensen die, ondanks hun kwetsbare positie, vaak vergeten worden. Alleen als de weersomstandigheden extreem zijn, met Kerst of als er sprake is van overlast, is er aandacht voor hen. En dat is onverteerbaar in een samenleving die tolerantie, zorg voor de ander en respect voor iedereen van oudsher hoog in het vaandel heeft.

Veel van deze mensen zijn door ontwikkelingen in hun leven in een kwetsbare positie terechtgekomen. Ongevraagd, ongewild. Ontwikkelingen die een ieder van ons kunnen overkomen. Zoals Henk en Ingrid. Niet zo lang geleden woonden zij nog in een koophuis in een Vinex-wijk. Twee jonge kinderen, een modaal inkomen en allebei een baan. Ze maakten regelmatig gebruik van hun auto. Inmiddels is er veel veranderd.

Henk is 41 en werkte jarenlang op een administratiekantoor, totdat hij als gevolg van een ernstige burn-out ontslagen werd en zijn relatie stukliep. Sindsdien heeft hij geen vast adres meer. Nu maakt hij geregeld gebruik van de daklozenopvang. Hij heeft geen plek om te wonen, niemand kijkt naar hem om en de toekomst ziet er mistroostig uit. Henk is angstig, drinkt om te vergeten en ziet geen perspectief.

Ingrid is 38, woont met twee jonge kinderen in een piepklein appartementje, kan met haar autootje naar haar werk, maar balanceert op het randje van bestaanszekerheid. Er hoeft maar weinig mis te gaan, of ze haalt met haar inkomen het eind van de maand niet. Ze is bang dat ze de eindjes niet meer aan elkaar kan knopen en misschien haar huis uit moet. Wat zal er dan van de kinderen terechtkomen?

Henk en Ingrid staan op geen enkele kieslijst. Maar ze zijn wel onderdeel van onze samenleving. En zoals Henk en Ingrid zijn er tienduizenden mensen in Nederland. Dakloos, thuisloos, onzichtbaar, angstig, balancerend op de rand.

De harde realiteit

In Nederland zijn volgens de officiële cijfers **32.000** mensen dak- of thuisloos, maar waarschijnlijk zijn het er veel meer. Onder hen steeds meer jongeren, vrouwen en gezinnen met kinderen. De opvang is overvol. Wachtlijsten voor hulp en huisvesting lopen op. Ondertussen stijgen de woonlasten, raakt een betaalbare en passende woonplek verder uit zicht en is bestaanszekerheid voor veel mensen een illusie.

Dit kunnen we oplossen... Maar dan mag de politiek mensen als Henk en Ingrid niet vergeten en moeten er concrete oplossingen komen. Alleen dan is er voor hen een toekomst en kunnen ze weer een rol van betekenis spelen in de samenleving. Als er niks gebeurt en Henk en Ingrid in hun kwetsbare posities blijven, gaat het van kwaad tot erger.

Een goede aanpak van dakloosheid herstelt de menselijke waardigheid van mensen die nu buiten het systeem vallen. Mensen krijgen dan ruimte om weer deel te nemen aan het dagelijks leven, aan werk, aan relaties en aan de samenleving. Tegelijkertijd voorkomen we met zo'n aanpak hoge kosten voor zorg, veiligheid en crisisopvang, zorgen we voor meer rust op straat en minder overlast in steden. Bestaanszekerheid bieden, is geen loze belofte op papier, maar een stevig fundament onder het beleid. Als Nederland dat fundament kwijtraakt, raken we ook onze geloofwaardigheid als sociaal betrokken natie kwijt. Achttien miljoen mensen. Die laat je in hun waarde. Ieder van hen telt dus.

Wat hebben Henk & Ingrid nodig?

Dakloosheid los je op met een (t)huis.

Geef in een nieuw regeerakkoord prioriteit aan het bieden van een passende woonplek aan dak- en thuisloze mensen.

Een toereikend sociaal minimum.

Zorg dat vergeten groepen weer mee kunnen doen.

Investeer in buurthuiskamers en vangnetten in de wijk.

Samen leven doe je dus niet alleen!

**Henk en Ingrid staan niet op een
lijst, maar wel in het leven.
Wat jij kiest, bepaalt ook hun
toekomst!**